

viser, at den højtærede Landbrugsminister og formentlig dermed ogsaa Partiet Venstre er undergaaet en heldig Udvikling — jeg tænker i denne Forbindelse paa den kølige Holdning, Partiet indtog til den første Lov paa dette Omraade, og paa de Ord, som endnu saa sent som i Fjor lød fra en Venstremand, som fra denne Plads talte om, at vi her stod overfor en Krigslov, som man egentlig maatte ønske skulde bortfalde. Det er ganske vist en Krigslovgivning, man har været inde paa; men nu viser det sig altsaa, at man, trods alle Bestræbelser for at afvikle Krigstidens Lovgivning, dog har fundet et Felt, paa hvilket man har ønsket at bevare denne Lovgivning. Jeg glæder mig over, at man er kommet til den Erkendelse, og haaber, at dette Lovforslag vil blive vedtaget.

Jeg skal ikke komme ind paa at omtale Enkeltheder i Lovforslaget. De smaa Forandringer, der er foreslaaet, kan jeg paa min Gruppes Vegne ganske acceptere. Der siges i Bemærkningerne, at Landbrugsministeren paatænker at iværksætte en Revision af Udstykningsloven af 6. April 1906, og der føjes til, at Ministeren mener, at den rette Frengangsmaade i saa Henseende vil være den at lade Sagen forberede i en Kommission. Jeg kan paa min Gruppes Vegne tiltræde den Tanke; jeg vil blot gerne benytte Lejligheden til at udtale Forventning om, at en saadan Kommission ogsaa maa kunne beskæftige sig med de undertiden noget tvivlsomme Udstykningsforetagender, der finder Sted omkring en Del af vore Byer. Særlig i de større Byer ser vi ret ofte, at Spekulanter sætter sig i Besiddelse af et Jordstykke og udstykker det til Folk, af hvilke sikkert de fleste tænker paa senere at opføre en Ejendom derpaa. Men disse Udstykningsforetagender er ret ofte af en noget tvivlsom Karakter og volder Kommunalbestyrelserne meget Bryderi, foruden at adskillige af dem ogsaa i det lange Løb viser sig at være et tvivlsomt Gode for dem, der kommer i Besiddelse af Parcellerne. Jeg udtaler Forventning om, at den Kommission, man tænker paa at faa nedsat, ogsaa maa faa til Opgave at, beskæftige sig med dette Forhold, og at den vil kunne medvirke til en heldigere Ordning paa dette Felt, som i Virkeligheden mange, ikke blot enkelte Mennesker, men ogsaa Kommuner, er interesserede i at faa ordnet paa en god Maade.

Fibiger: Jeg skal paa mit Partis Vegne udtale, at vi kan tiltræde dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, navnlig ogsaa

med Henblik paa, at naar der bevilges saa mange Millioner til Udstykning af Jord, maa man have en Garanti for, at der ikke indrages andre Landbrug. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard udtalte, at det efter de statistiske Oplysninger ikke saa tid til, at der var nedlagt ret mange Brug, idet der var blevet flere af dem. Efter de Oplysninger, jeg har faaet gennem den Ejendoms-skyldvurdering, der nu foreligger, viser det sig, at der skulde være 1 592 Landejendomme færre nu end i 1916. Det kunde dog tyde paa, at der var nedlagt ikke saa faa Landejendomme eller rettere sagt inddraget under andre, og jeg synes, det er rigtigt, at vi ved dette Lovforslag faar det ordnet saaledes, at den Lovgivning, som vi er inde paa her, bliver fortsat. Jeg glæder mig ogsaa over, at den højtærede Landbrugsminister bebuder, at vi skal have en samlet Ordning af hele Udstykningslovgivningen. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Mads Larsen: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Det er klart, som det ogsaa er sagt fra anden Side, at naar der anvendes betydelige Statsmidler til Tilvejebringelse af nye Landbrug, er det uforsvarligt ikke at drage Omsorg for, at de selvstændige Landbrug, der findes, opretholdes i det størst mulige Omfang; og det har vist sig i høj Grad paakrævet, at denne midlertidige Lovgivning er blevet paabegyndt og hidtil er opretholdt. Jeg skønner ogsaa, at det vil være rimeligt at opretholde den i den kommende Tid, indtil vi faar den lovede Revision af hele Udstykningslovgivningen. Men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at denne midlertidige Lovgivning har virket generende paa Udstykningen paa visse Omraader, hvor dette sikkert ikke var Hensigten. Jeg tror imidlertid at kunne slaa mig til Taals med Slutningen af § 3, hvor der staar, at Ministeren er bemyndiget til, hvor ganske særlige Forhold taler derfor, at dispensere, naar vedkommende Kommunalbestyrelse anbefaler det. Det Forhold, jeg her tænker paa — og jeg ved, der er adskillige, Tilfælde af lignende Art —, er en Ejendom, hvortil der hørte et Areal paa godt og vel en Snøs Tønder Land, som var sammenkøbt i tre forskellige Gange af den tidligere Ejer. Efter at han havde besiddet Ejendommen i et Par Aars Tid, i hvilket Tidsrum han nedrev en Ladebygning, da han drev Areallet sammen med en anden Ejendom, solgte han Bygningerne og 11 Tdr. Land. Det skulde man jo tro var en passende Størrelse for et